

jurisdiktionsvis, saaledes at hver Jurisdiktions Politii for sig danner et lille afsluttet Hele, og Politivæsenet er derhos en kommunal Institution. Dette er i flere Henseender ikke heldigt. Jeg skal ikke komme udførlig ind paa dette Spørgsmaal, idet jeg under første Behandling af Lovforslaget i Fjor nærmere udviklede Ulemperne ved denne Ordning; men jeg skal kun ganske kortelig nævne disse. Saaledes som Samfundsforholdene nu stille sig, er det nødvendigt, at Politiet er i Bestielse af en stor Centralisation, saa at det let kan samles, ligesom det er ønskeligt, at det ikke er bundet til visse bestemte Grændser; men med Ordningen af Politivæsenet jurisdiktionsvis viser der sig Mangler paa begge disse Punkter. Det vil ikke være let med den nærværende Ordning hurtig paa et enkelt Sted, hvor det maatte gjøres fornødent, at samle en større Politistyrke, og hertil kommer saa den anden Ulempe, at Politivæsenet er en kommunal Institution. Dette stemmer ikke med Forholdets Natur, for saa vidt angaar Ordens- og Opdagelsespolitiet; den Opgave, som disse have at søge for, er i Virkeligheden en Statsopgave, og naar Ordningen er henlagt til Kommunerne, saa er der den store Ulempe derved, at man er udfat for, at Udvillingen ikke gaar saa rask frem, som ønskeligt var af Hensyn til den Befolning, som yderligere Foranstaltninger medføre for Kommunerne, hvortil jo kommer, at det er lidet billigt, at Kommunerne skulle bidrage betydelige Beløb til Institutioner, som i Virkeligheden ere Statsinstitutioner. Det var derfor ganske naturligt, at Udvalget under Behandlingen af dette Lovforslag tog under Overveielse, om man ikke skulde henlede Regjeringens og Landstingets Opmærksomhed paa Ønskeligheden af, at man i det Hele omordnede vort Politivæsen, altsaa ikke alene gav Love med Hensyn til den extraordinære Bistand til Haandhævelse af No og Orden i det Indre, som kunde gjøres fornøden, fra Militæretatens Side, men ogsaa sørgede for, at Politivæsenet blev underkastet en Omordning, for saa vidt angik den daglige Polititjeneste. Naar man da fæstede sin Opmærksomhed paa dette Spørgsmaal, maatte det jo være indlysende, at selve den ny Institution, som ved den ny Lov var kaldt til Live, frembød gode Betingelser for at danne Grundlaget for en saadan Omordning af Politiet. Gendarmeriinstitutionen, som den foreligger her i Landet, er fri for alle de Ulemper, der, som jeg gjorde opmærksom paa, flæbe ved den almindelige Politiorning. Naar imidlertid Gendarmeriinstitutionen for-

uden at være en Institution, der skulde tjene til at yde Bistand i extraordinære Tilfælde, tillige skulde blive et Led i den almindelige Politiorning, vilde det jo være nødvendigt at give en Mængde detaillerede Bestemmelser i saa Henseende. Det er Noget, som let vil vise sig, at den Ordning, som fra første Færd er givet denne Institution, og som alene havde de extraordinære Tilfælde for Die, ikke tilfulde vilde passe, naar Gendarmeriet skulde tage Del i den daglige Polititjeneste. Der vilde blive en hel Del detaillerede Bestemmelser, som i saa Fald maatte træffes. Smidertid manglede Udvalget det fornødne Materiale til at fremkomme med Forslag i saa Henseende, og dertil kom en anden Ting, nemlig at Gendarmeriinstitutionen jo er en ny Institution her i Landet, og selv om Udvalget blev nok saa godt udstyret med det Materiale, der behøvedes, og selv om Forslaget blev nok saa omhyggelig og grundig gennemarbejdet, vilde det dog ikke kunne undgaa, at man paa fine Punkter greb feil, og at man vilde blive nødt til en Tid at blive paa det bestaaende Grundlag. Det forekom derfor Udvalget, at man langt hellere end at indlade sig paa en Underjøgelse af, hvorledes man i det Enkelte skulde ordne den ny Institution, meget hellere maatte lade Institutionen, som den en Gang var skabt, bestaa et Par Aar, for at man imidlertid ad Erfaringens Vej kunde søge det fornødne Materiale for derved senere at give den en henstgtsmæssig Ordning. Det vilde jo ikke mangle, at i Tidens Løb vilde nogle Bestemmelser vise sig at være fortræffelige, medens andre vilde vise sig at trænge til Forandring, og saaledes som Lovens forelaa, indeholdt den alt Fornødent for Regjeringen. Saaledes som Lovens § 1 var affattet, kunde den forstås saaledes, at Gendarmeriet ikke blot skulde gjøre Tjeneste i extraordinære Tilfælde, men ogsaa saaledes, at det kunde tage Del i den daglige Polititjeneste, og den Myndighed, der saaledes var givet Regjeringen i Lovens med Hensyn til Organisation og Sammensætningen af Korpset med Hensyn til Udførelsen af dens Tjeneste og dets Forhold til de civile Autoriteter, gav Regjeringen al ønskelig Frihed til, alt som den faktiskst Trang gjorde sig gjældende, at omforme Institutionen. Dette var Grunden til, at Udvalget indskrænkede sig til at stille det Forslag, som jeg før nævnte, idet man saa haabede, at Regjeringen mulig med det Samme vilde gjøre hele Politivæsenet til Gjenstand for Underjøgelse, saa at der samtidig med, at man indførte Gendarmeriinstitutionen som en blivende Institution, delagtig i den daglige Polititjeneste, ogsaa blev truf-